

SPEJDERNES MAGASIN

JULI 1939

23. AARGANG
NR. 6

„Vil du smage en Klat?“

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidsø.

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALÆ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIET DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K. — Tlf.

C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Røvere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2², København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

OPLAG ca. 9000

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/3 Side 150,00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75,00 Kr. pr. Gang

3/4 Side 37,50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.

Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange årligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2².
København K. — Telefon BYen 8630.

PERSSENS
CLICHÉ-ANSTALT.
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Tryksager

Fr. Palm Greisen

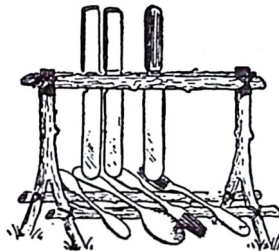
Møntergade 2 . Telf. Central *10493

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cal i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Et Stativ til Spisegrejerne

Dette Stativ er nemt at lave og paa det kan
hver Kniv, Ske og Gaffel have sin Plads, saa
man hurtigt kan hente sine Grejer, naar der kal-
des til Skafning.

VED LEJR- BAALET

VAR DET SPEJDERNE?

I Pinsen var jeg i Lejr paa Møen, men gjorde en trist Erfaring. For en Del Aar siden havde jeg ligget paa en af de skønneste Lejrpladser i Danmark, »Jydelejet« lige ude ved Møens Klint, og den havde jeg glædet mig til at benytte ogsaa i Aar.

Der stod imidlertid et stort Skilt om, at Teltslagning var forbudt, og da jeg spurgte mig for, fik jeg at vide, at den havde været meget benyttet af Spejdere, men at de havde efterladt Pladsen i saa daarlig Orden, at Ejeren nu forbød alle at ligge i Lejr.

Det er muligt, at der ogsaa har været en Del Spejdere, som ikke har opført sig rigtigt. Men det sandsynligste er vel, at Pladsen er brugt af mange andre end Spejderne; og dem har man ikke noget Navn til, og saa maa vi bære Ansvar.

Husk derfor paa det jeg skrev i Juni-Nummeret af »Spejdernes Magasin« om at vise Lejrplads. Det er klogt at forevise Ejeren Pladsen, inden I forlader den. Det er muligt, han ikke har Tid til at gaa ned og se paa den, men bed ham alligevel, saa kan det jo være, at han ved Lejlighed gaar der ned.

Lad ikke Ræve og vilde Katte spille jer et Puds. De graver Affaldet op af Affaldshullet, hvis I ikke har gravet det dybt nok og ikke sørget for, at der er meget Jord over Affaldet.

JAMBOREEN I ENGLAND

I forstaa jo nok, at jeg var ikke alt for stolt paa jeres Vegne ved at høre det om »Jydelejet«, men det var jeg i sin Tid, da vi var kommet hjem fra Jamboreen i England i 1929.

Lige efter, at vi havde forladt vor Lejrplads derovre, kom der en Familie og lejrede i Græsset for at spise deres Mad. Da de var færdige med at spise, laa der jo en Del tilbage efter dem, ganske som man undertiden ser i vore Skove.

Lejrchefen for vort Omraade var da gaaet hen til dem og sagte: »Her har der indtil for en Time siden ligget 1300 danske Spejdere i Lejr i over en Uge, og der er intet Spor efter dem. De har

været her fire Mennesker i knap nok et Kvarter, og saa ser Pladsen saadan ud.«

Det var en god Ros for os. Og jeg tror selv, at det er meget faa Spejderlejre, der kan findes Spor af. I Sommer har i Ansvar det derfor.

SKOVEN ER KNASTØR

Det har været varmt og tørt i lang Tid, og selv om der har været Regn i den Periode, som gaar mellem, at jeg skriver dette, og I læser det, er Træer og Buske fattige paa Safter og har nemt ved at brænde.

Det er sjældent, at der er Skovbrande her i Landet; der er som Regel noget vi hører om fra fjerne Lande. Men i Aar har der allerede været Skovbrand i Rold Skov i Nørrejylland og i Paradisbakkerne paa Bornholm, og man mener, at det skyldes en henkastet Cigaret.

Saa lidt skal der til! Gaa derfor aldrig fra jeres Lejrplads selv for en kortere Tid uden at være helt sikker paa, at Baalet er slukket.

I Amerika bruger Skovfolkene at lægge to tørre Grene som et Kryds over det slukkede Baalsted, naar de forlader det; skulde der saa opstaa en Skovbrand, kan de altid bag efter paa-vise, at den ikke skyldes deres Baal.

De amerikanske Spejdere har taget den Skik op. Det bør I ogsaa gøre i Aar, hvor alt er saa tørt.

EN GOD LEJR

Breve fra Baden-Powell slutter altid med Ordene »Good Camping«, og det vil ogsaa jeg ønske jer alle i Sommer.

HVIDE FÆRDSLSBIND

til hele Korpset

Fra 1. September skal samtlige Medlemmer af det Danske Spejderkorps være forsynet med »Det hvide Færdselsbind« som bæres paa venstre Ankel under al Færd i Mørke.

Det er nu paa et Møde mellem alle Landets Divisionschefer blevet vedtaget, at vi alle skal gaa med de hvide Færdselsbind, som Fyns Divisionens Spejdere allerede benytter sig af.

Det er en fortrinlig Idé, hvis Gennemførelse vil betyde en stærkt øget Sikkerhed ved al Færd paa Landevej i Mørke.

DEN OVERHALENDE BILIST

Hvor ofte kommer en Automobilist ikke ud for det Tilfælde, at skulle passere en modgaaende Bilst med stærkt lysende Lygter, og saa overhovedet ikke ser den mørke Cyklist, som han overhaler i højre Side af Vejen. Følgen er i utallige Tilfælde, at Cyklisten paakøres og lemlæstes.

HVIDT SES BEDST

Det er konstateret, at hvidt er den Farve, der bedre end nogen anden fanger selv det svageste Lys og kaster det tilbage, saa naar Cyklisten paa venstre Ankel værer et hvidt Bind, ses det

ganske tydeligt paa mindst 50 m Afstand ved Hjælp af en Automobillygte, selv naar den er vipet paa det »lave« Lys.

HVORDAN BINDET LAVES

Altsaa:

Hver Spejder i Det Danske Spejderkorps skal for Fremtiden i en af Brystlommerne paa sin Uniform bære det hvide Lærredsbind, der laves paa følgende Maade:

Af hvidt Lærred udskæres et Stykke 12 cm bredt og saa langt, at det kan naa 3—4 cm længere end rundt om dine Gummistøvler. Nu sys et Læg hele Vejen rundt og Bindet forsynes med Tryklaase. I den ene Ende sættes 3 Stk. Underdele til Laasene helt ude i Kanten, og i den anden Ende sættes Overdelene saaledes, at 3 Stk. sidder i Række paa tværs af Bindet, saaledes at Bindet sidder stramt om Benet med Strømpe paa, og 3 Stk. sættes helt ude i Kanten, saa Bindet kan sidde stramt uden paa Gummistøvlerne.

HAV ET RESERVEBIND

Det er en glimrende Opgave til et Patruljemøde at sy disse Bind.

Det vil være praktisk at lave to eller tre Bind med det samme, saa man ikke risikerer at staa og savne et Bind, fordi det er til Vask. Bindene skal nemlig altid holdes pinlig rene.

BINDET SKAL SIDDE LIGE OVER VENSTRE ANKEL

Saa snart Spejderen, Patruljen eller Troppen færdes paa offentlig Vej efter Mørkets Frembrud, skal han og samtlige Medlemmer af Patrulje og Trop bære Færdselsbindet paa venstre Ben umiddelbart over Ankelen.

DEN HVIDE BEVÆGELIGE PLET FANGER OPMÆRKSOMHEDEN

Et yderligere Plus ved Anbringelsen paa Ankelen er den, at den hvide Plet bevæger sig op og ned og derved bedre fanger Opmærksomheden.

FRA 1. SEPTEMBER

Fristen for Indførelsen af Bindene er sat til 1. September. Denne Dato skal alle Spejdere og Førere indenfor Korpset være forsynet med »Det

hvide Færdselsbind« paa venstre Ankel ved Færdsel i Uniform (og helst ogsaa civil) efter Mørkets Frembrud.

FAA ANDRE TIL OGSAA AT BRUGE FÆRDSLSBIND

Samtidig skal vi opfordre saa mange Mennesker som overhovedet muligt til ogsaa at gaa med Færdselsbind om Aftenen, saaledes at vi ved vort Eksempel og vor Paavirkning kan yde vor Indsats i Kampen for Færdselssikkerhedens Fremme.

DIN TROPSFØRER

vil jævnlig se efter om Bindet ligger i din højre Brystlomme, hvor det har sin Plads, naar det ikke bruges. Derved risikerer du aldrig at staa og mangle det, naar du uventet skal paa Landvejen i Mørke.

MOTTO:

*En Spejder er ridderlig
og hjælpsom mod alle!*

Hvis disse Spejdere havde haft sorte Regnfrakker paa, havde Billedet været bedre. Dog ser man tydeligt Færdselsbindene som hvide Pletter paa de Spejdere helt til venstre i Billedet, der ikke er belyst af Bilens Lygter. Hvis de ikke havde haft Bind paa, havde de været helt usynlige.

Orinocofloden er kendt fra Geografitimen i Skolen, men naar man har oplevet den, saa forbauses man alligevel over dens Størrelse. Den er 1.800 km lang og af disse er 1.680 sejlbare. En af dens Bifloder kommer helt nede fra Brasilien og den danner paa en lang Strækning Grænsen mellem Venezuela og Columbia.

Syd for dens Delta ligger en Landsdel, som almindeligt kaldes Venezuelansk Guyana, og der er mange Guldminer. I Aaret 1938 blev der eksporteret Guld fra over 300 Miner.

Den virkelige Opdager af Orinocofloden var en Spanier ved Navn Diego de Ordaz; efter at han havde trængt langt ind ad Floden og fundet Indianere, der brugte Guldsmykker, fik Orinoco en stor Tiltrækning paa Spaniere og ikke mindst paa Munkene, der kom under Paaskud af at ville missionere.

Saa grumt behandlede Ordaz Indianerne, at han brændemærkede dem med et C og solgte dem senere som Slaver. Da Munken Domingo de Santa Agueda grundlagde den første Mission, var Indianernes Stemning overfor de Hvide naturligvis ikke særlig god, og da flere af de efterfølgende Munke, der kom til Missionen, viste en stor Interesse i at fralokke dem deres Guldsmykker, oparbejdedes der blandt Indianerne en Modvilje overfor de Hvide.

Der gik mange Aar, og Arbejdet mellem Indianerne gik meget smaat, man man naaede dog at kristne nogle af dem, og disse fortalte om de store Rigdomme, der fandtes langt inde i Landet. Munkene trængte længere og længere frem. Kapucinerne oprettede Kloster i Upata og senere i El Palmar; der blev oprettet Bispesæde i Angostura, som i Dag hedder Ciudad Bolivar.

Saa kom der en Monsignor Felix som Biskop i Angostura. Det var en meget intelligent Mand, men samtidig en Mand, der interesserede sig for jordisk Rigdom. Nu var Bispesædet i Angostura et, der gav ganske gode Renter; men da han paa en Visitatsrejse til El Palmar hørte nogle af de kristne Indianere fortælle om alt det Guld, som

fandtes længere inde i Landet, blev han straks paa det rene med, at han paa en eller anden Maade maatte dertil; nu gjaldt det blot om at faa Indianerne overtalt til at forælle ham, hvor Vejen gik.

Det lykkedes ham at faa sine kristne Indianere til at indlede Forhandlinger med Høvdingen fra Landet, hvor alt det meget Guld fandtes. Denne vilde først overhovedet slet ikke høre Tale om at bringe en hvid Munk ind til Indianernes Rigdom og Helligdom; men lange og snedige Forhandlinger endte med, at Høvdingen gik ind paa at bringe Bispen til Herlighederne, dog under følgende Vilkaar: Han skulde bæres dertil af Høvdingens egne Folk, og han garanterede for Bispens Liv og Lemmer til han blev bragt tilbage; endvidere skulde han hele Vejen have et Bind for Øjnene, saaledes at han senere ikke kunde finde Vejen ved egen Hjælp; det var en Selvfølge at denne hellige Mand ikke vilde tilægge sig Indianernes Guld. Det hele blev arrangeret og paa den aftalte Dag stillede Høvdingen med sine Folk og en Bærestol, og Optøget drog ud fra Klosteret.

Man drog mod Øst op under Imataca Bjergene, hvor man slog Lejr tidligt paa Eftermiddagen, for man forklarede Bispen, at det vilde være køligere at bære om Natten, saa vilde man fortsætte omkring Midnat. Nu havde den intelligente Biskop alligevel udtænkt en snedig Plan, saaledes, at han vilde kunne finde Vej senere. Han medbragte en Mængde Rosenkranse — dem Katolikkerne bruger, naar de beder. For hvert passende Stykke Vej, lod han en af Rosenkransens Stene falde paa Vejen, og disse skulde vejlede en senere Eftersøgning. Han næsten ærgrede sig den Eftermiddag, da man tog Bindet fra hans Øjne. Langt der borte kunde han øjne Klosteret nede paa Højsletten; han vilde have kunnet spare mange Perler fra Rosenkransen, som han maaske nu skulde faa saa meget mere Brug for.

Se nu havde Indianerne ogsaa regnet med alle Forholdsregler, og Carua, som Høvdingen hed, havde netop taget ham denne Vej, saa han først kunde blive narret af Retningen, for da de ved Midnat brød op, fulgte de nøjagtig samme Vej tilbage mod Klosteret, og først et Par Kilometer (Fortsættes Side 141)

AMØBERNE FRA 1STE DILLERUP

PNET

KNALLE

KANER

PALLE

ERIK

KNOLD & TOT

SUTTEN

GOGGE

»Amøberne« var paa Sommerlejr paa Vrovleholm. Undskyld mig — — — maa jeg først præsentere ovennævnte Mærkværdighed. Ser du, kære Læser, »Amøben« er et saakaldt, eencellet, lille, bitte, bitte, bitte Dyr, ca. en til to Meter lang og næsten usynligt, og da Pnet den hæderkronede, fra 1ste Dillerup Trop, af sin hjertenskære Tropsfører, Gogge, fik det, overmaade, meget, ret vanskelige, slemme Hverv (Puh!!) at danne en overmaade, ret, god, levedygtig, Patrulje (ha!) af syv, fra Ulveflokken, til Sct. Georgsparaden, smaa snavsede, lige oprykkede Spejdere (endnu engang puh ha! Red.) havde han plus disse syv, smaa, snavsede, fra Ulveflokken til Sct. Georgsparaden, lige oprykkede Spejdere, Komma, besluttet at kalde deres nydannede Patrulje op efter dette mærkelige Dyr, saaledes at de kom til at hedde »Amøberne«, og da disse Dyr jo er ret smaa og ubetydelige, var det i hvert Fald ikke svært for Pnet at finde paa et Patruljeraab og en Patruljesang. Han, Pnet, havde simpelt hen lavet Raabet udi et Ord, nemlig »ingenting«. Patruljesangen var endnu simplere, for Pnet stillede sig bare op i Positur med Taktstokken, svang den i et Par yndefulde Buer, og saa var det sket, og jeg behøver vel ikke at tilføje, at »ingenting« var indeholdt i Teksten. Se, det var et Par bevingede Ord om »Amøberne« fra 1ste Dillerup — — —.

Men — tilbage til Teksten — »Amøberne« var paa Sommerlejr paa Vrovleholm. I otte (8) samfulde Dage havde Gutterne fra Dillerup ligget i Lejr i Klitterne ved Slurehoved og haft det veldig »najs« som Knalle (Døbenavn: Hans, Har de, Se dig dog for, Sorgenfri, Himmelspræt) efter Hjemkomsten udtrykte sig overfor Hans Højhed, Ridder paa Ellertanten, p. i. p., m. m., Etageraad von Himmelspræt, hvorefter han med hele sin hule Haand indkasserede et velfortjent Øredask. Otte Dage fyldte med Nedbør, let skyet og Udsigt til Sne ved Irland, havde dog ikke formaaet at ødelægge den noksom bekendte Trops Humor, og da Pnet, da den niende Dag oprandt af Morgenrøden, foreslog en Sejlstur uden Gogges Viden, fik han straks sine Patruljefællers

jublende Tilslutning, da forbuden Frugt jo desværre smager bedst.

Først og fremmest gjaldt det om at faa fat i en Baad, — helst en med Motor, og rigtig Skorsten og Kommandobro, vilde »Sutten«, Patruljens yngste, have, men Pnet indsaar meget fornuftigt, at fik »Sutten« sin Vilje her, saa hændte det vel bare, at han en anden Gang vilde have en bedre »Queen Mary« (med Tilladelse af White Star), næh, paa det jævne, paa det jævne nynnede han og klappede den førømtalte »Sut« faderligt paa Hovedet. — Dernæst gjaldt det om at faa lidt Proviant og diverse andre Sager med, og Patruljen holdt derfor paa staaende Fod et veritabelt Krigsraad. Paa dette blev det besluttet, at Knalle og Pnet skulde finde en til Turen egnet Baad, mens »Sutten« og Erik skulde laane noget af det Medisterpølse, der var købt i Gaar, i Køkkenteltet.

Her maa dog indskydes, at »Sutten« forsigtigt spurgte om, hvor mange Meter han skulde have, men et hvast Blik fra Pnet fik ham til at tie, dog var »Sutten« fornuftig nok til at tage Blikket op, da han mente at kunne faa Brug for det hjemme i Sandkassen. Desuden skulde »Knold og Tot«, to ubarberede Tvillinger paa

(Fortsættes Side 142)

BØRN-39

SKOVMANDS-

SPEJDEREN

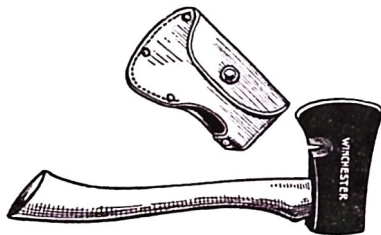
SKOVMANDSPRØVEN Pkt. 4 a:

Alene og kun ved Hjælp af Økse, Kniv og Spade udfør et opgivet Pionerarbejde, saasom Lejrbord, Lejrseng, Bænk, Latrin, Forbrænder, Feltvæv. Værktøjets Tilstand og Behandling bedømmes.

De Lejrarbejder, en Skovmandsspejder udfører, maa udmærke sig ved Nøjagtighed og Soliditet. Enhver Rekrut kan stable noget Pindværk paa Benene, som giver Splinter i Hænderne, naar man rører ved det, eller som falder omkuld ved blid Berøring. Men Skovmandens Lejrarbejder er forfærdiget af omhyggeligt tilhuggede og tilpassede Materialer og vel afstivede, med andre Ord ikke Legetøj eller Pynt, men Ting, der tjener et fornuftigt Formaal og er lavet af forhaandenværende Materiale.

Hertil kræves ordentligt Værktøj, og Skovmanden maa ikke alene forstaa at vælge og bruge det rigtige, men ogsaa holde det i Orden.

Øksen skal have et Hoved af en saadan Vægt, at man næsten ikke behøver at lægge Kraft i Slaget for at faa den til at bide. Hovedet skal være af en passende slank Kileform. En bred Kile, som man ofte ser den paa de saakaldte »Køkkenøkser«, egners sig udmærket til at flæk-

ke tykke Klodser med, men meget daarligt til Tilhugning af Grene, da den ikke »bider« godt. En for slank og tynd Kile gør, at Øksen bider sig for godt fast og vanskeligt slipper. Se paa de nu saa almindeligt brugte Winchesterøkser, de har en passende Form. Hovedet maa være godt skæftet, det maa være sikret ved flere »Splitter« eller Kiler. Det er et meget vigtigt Punkt. Intet er mere irriterende, end at Hovedet Gang paa Gang vil ryge af. Det er ogsaa meget farligt. Har du en saadan daarlig Økse, kan du prøve at trække Trækilen ud, lægge et Stykke Cyklegummi mellem Hovedet og Skæftet, drive

Hovedet paa igen og Trækilen i. Det vil ofte hjælpe.

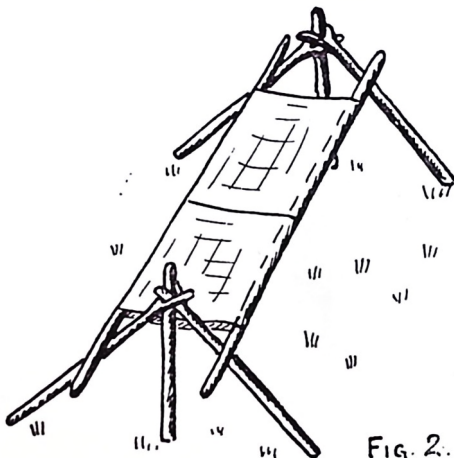
Skaftet skal helst være af Asketræ, det skal have en Krumning, saa der bliver godt »Slag« eller Sving i Øksen. Se efter, at Aarerne i Træet kan følges gennem hele Skaftets Længde. Gaar de paa tværs eller paa skraa, eller der er Knaister, saa er Skaftet ikke stærkt nok. Du kan lægge en Besnøring af Sejlgarn om den nederste Del af Skaftet, det glider da ikke saa let af Haanden.

Lav et Hylster af Læder eller Voksdug eller svært Lærred til din Økse. Du holder den skarp og fri for alle Skaar ved Hjælp af en lille Smergelsten, som du stryger den med i ledige Stunder, og naar det er nødvendigt, gives den en grundigere Afslibning paa en Slibesten. Det gælder her, at den ikke maa »rundslibes«. Slib nøjagtigt paa tværs af Æggen og mod denne. Hold ikke Øksen for stejlt paa Stenen.

Faa en Fagmand til at vise dig det.

Kniven. Kort og bredbladet skal den være, Hold den i Orden paa samme Maade som Øksen. Bruger du Smergelsten, saa dyp først Kniven i Vand. Lav en Skede til den, der er sikret, saa Kniven ikke kan falde ud. Bræk ikke Spidsen og hold Bladet fri for Rust.

Spaden skal holdes ren for Jord og Rust og opbevares i en Skede. Saafremt den i længere Tid ikke bruges, saa giv den lidt Vaseline.

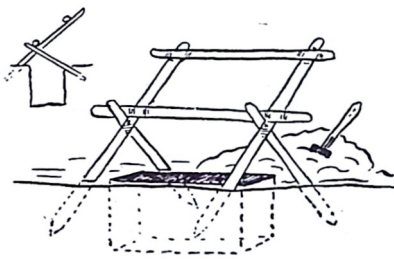
Paa vedføjede Tegninger ser du nogle af de Lejrarbejder, der kan kræves til Skovmandsprøven.

Om dem alle gælder, som før sagt, at det skal være solidt og veltilpasset Arbejde, saa man straks kan se, at det er en øvet og trænet Spejder, der har lavet det.

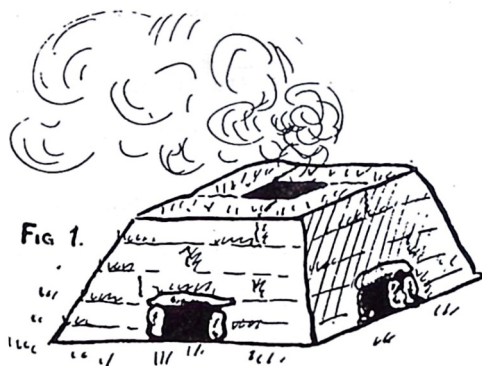
Af *Lejrsenge* er der to Typer, »Køjen«, der bestaar af et udsprent Lærred, hvilende paa to Grenpyramider, og »Gransengen«, der simpelt hen bestaar af en Ramme af tykke Grene foret med Gran- og Birkeris.

Den sidste er utvivlsomt den luneste, den første kan være kold, fordi der er Træk under den, men til Gengæld meget blød og behagelig.

Maaske kan du finde andre Typer, der forøger Fordelene uden at have Manglerne.

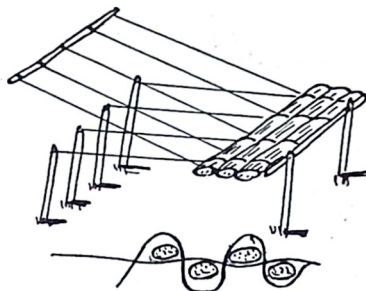
Latrin kan laves paa mangfoldige Maader. Udnyt de Muligheder, Terrænet og Træer og Buske byder, sørg for, at Tildækning og Renholdelse er let. Anlæg den godt skjult, men marker Vejen dertil, evt. ved en Pil, der kan vise »optaget« eller »fri«.

Forbrænder er en vigtig Ting i en Standlejr. Den holder hele Lejren fri for Madlugt og Fluer. Byg den af Sten og tæt den med Græstørv. Er den først kommet i Gang, er det utroligt, hvad den kan fortære. Prøv den i Sommerlejren, Lejrpladsens Renholdelse bliver en Leg, fordi alle vil

fodre »Olsen«, eller hvad I nu kan døbe den.

Feltvæv. Sørg for Gaffelgrene til at sætte den

bevægelige Gren i, naar der holdes Pavse med Vævningen.

Husk, at et saadant Arbejde skal udføres alene; det giver Haandelag selv at have Ansvaret for et Arbejdes Udførelse, og du vil lære at værdsætte Betydningen af, at Økse, Kniv og Spade er i Orden. Har du bestaaet denne Del af Skovmandsprøven, er du velegnet som Instruktør i disse Ting for dine yngre Kammerater og Patruljeførerne.

»Primitiv Spejdersport« er Slagordet — og denneher Bro er vel nok primitiv — hva?

FOR KVALITET

Spejderknive
Bælter
Lejrudstyr
Telte
Aluminium
Luftmadrasser
Soveposer
Silva Kompas
Kilometertæller
Kortmaalere

De kommer godt med i Broager.

1. Broager Trop naaede helt op denne Gang. Ved Kongeaadivisionens Efteraarsturnering i 1938 sluttede Troppen som Nr. 2, $\frac{1}{2}$ Point efter Tønder, og i Aar lykkedes det at faa Rævehalen. Desuden fik Odderne Vildsvinetanden og to Sølvplader.

Ved Bøgegrensningen i Tønder,

der forløb fint, spillede Troppens Orkester baade ved Sygehuset og de Gamles Hjem, medens Spejderne fordelte Bøgegrenene.

Ny Trop i Fredensborg.

En Patrulje fra Chr. d. IVs Trop i Hillerød har nu dannet en Trop i Fredensborg, der allerede er i god Fremgang og nu tæller ca. 20 Spejdere.

Troppen havde fornylig et Tropsmøde, der blev afholdt paa Ting- og Arresthuset, og man benyttede Lejligheden til at faa en lille Prøve paa Husets Atmosfære. En af Tropsassistentene kom ind midt under Mødet og kom i Klamme-ri med Tropsføreren over en eller anden Bagatel, hvilket havde til Følge, at Tropsføreren smed Tropsassistenten ud. Nu blev Tropsføreren anklaget for Vold og stillet for Retten. Dommer var et Tropsraadsmedlem, der til daglig er Politibetjent, en Patruljefører var Anklager og en anden Forsvarer, og de forskellige Spejdere blev ført frem som Vidner. Sagen gav Anledning til mange Morsomheder og kan anbefales til Efterfølgelse.

Ogsaa paa Bornholm er der oprettet ny Trop.

I dette Tilfælde er det en Patrulje fra Aakirkeby Trop, der har udskilt sig for at danne Trop i Østerlars. Der er ogsaa en stormende Interesse for Spejderarbejdet, og foruden den Patrulje, der allerede er Spejdere, er der yderligere 10—15 Drenge, der har meldt sig. De fik deres første Spejderoplevelse ved at være med ude og se paa de bornholmske Troppes Turnering i Almindingen fornylig.

Den store Trop i Ronne paatænker ogsaa snart at dele sig i to eller tre Tropper, hvilket naturlig-

vis vil være til overmaade stor Gavn for hele Spejderbevægelsen paa Øen.

Ved Sydsjællandsdivisionens Turnering

vandt 1. Køge Trop Rævehalen. Samme Trops Patruljer vandt ligeledes Natorienteringsløbet og Signalering. Ogsaa Tovtrækningen kunde denne graadige Trop ikke unde de andre at vinde. Bravo, stærke Drenge!

Iøvrigt er Troppen fornylig blevet forøget med 2 nye Patruljer, saaledes at den ialt tæller 6 Patruljer.

Sydhavsdivisionens Ulveturnering

blev i Aar holdt i Nærheden af Rødby, hvorfor Kong Rings Trop var Værter og forestod det praktiske Arrangement, hvilket de gjorde paa bedste Maade. Resultatet af den morsomme Turnering blev, at den bedste Bænde var Kong Rings grøn Bænde med 70 Points, og den bedste Flok blev Maribo med 66 Points. Efter Turneringen samledes alle Ulvene og de hjælpende Spejdere og Førere i Kong Rings nye Trophus til Kaffe og Chokolade, og endelig blev Præmieud- delingen foretaget af Knud, der var Overdommer.

Nyt Trophus i Søllested.

For 21 Aar siden var der en Kreds af Mænd og Kvinder i Søllested, der ved et energisk Arbejde skaffede Penge til et Trophus for Spejdere i Byen. Nu har Troppen imidlertid været nedlagt i mange Aar, og først nu efter at Troppen er genopstaaet, er Pengene blevet brugt til deres Formaal, saaledes at Sølv Troppen har faaet sig et dejligt Trophus, der blev indviet fornyligt.

Gule, Grønne og Graa

paa hele Djursland har i Pinsen afholdt en Fælleslejr. Det blev nogle fornøjelige Dage, Lejrbaal, Konkurrencer, baade Enkeltmands-, Patrulje- og Tropskonkurrencer hørte til Dagens Orden. 2. Pinsedag stor Tæveøvelse, hvori alle deltog. Om Eftermiddagen Præmieuddeling og Lejrafbrydning. Det var en Lejr, der kunde vasse sig, og alle var enige om, at den burde gentages.

INSERTAT

FOTO TIP

Flere af vore dygtige Amatør-Fotografer har bemærket, at de forskellige Rullefilms-Mærker ikke alle har de samme Egenskaber.

Den belgiske Gevaert Express Rullefilm er f. Eks. bekendt for sin lynhurtige Kvalitet og store Belysningspillerum.

Man kan paa Express Filmen fotografere med den samme Indstilling af Blænder og Øjeblikslukker, tidlig om Morgenen, ved Middagstid, i Sol eller i Skygge, sent om Eftermiddagen endog i Regnvejr, fordi Filmen selv er i Stand til at udligne disse store Variationer i Belysningen. Alt dette kan bevises ved Hjælp af komplicerede Tabeller og Sensitogrammer, men bedre end alle Teorier viser Gevaert Express Filmen sine Fordele i Praksis.

Ved Furesøen

er der nu ogsaa oprettet en Ulvflok i Forbindelse med den nylig startede Trop, og man venter, at Tilgangen til Flokken vil blive lige saa stor som den var til Troppen.

En Trop, der bliver dygtigere og dygtigere.

Det er 1. Skanderborg Trop, der ved Foraarsturneringen i Maj placerede sig som Nr. 7 i samlet Bedømmelse og ialt fik 6 Sølvplader. I 1936, da Troppen lige var startet, blev den Nr. 20, i 1937 Nr. 17, i 1938 Nr. 10 og i Aar altsaa Nr. 7.

Cyklebaare.

Da 1. Søborg Trop fornylig havde Tropsmøde, fik de to Patruljer Besked paa at køre til Bagsværd Endestation, hvor de kunde finde to Spejdere med Benbrud paa højre Ben. Hver Patrulje maatte medbringe Materialer til en Cykelbaare, i hvilken den Tilskadekomne skulde transporteres til Kollekolle. Det gik helt godt med at faa fremstillet Baarerne ved Hjælp af Teltstænger og Sække m. m. I Begyndelsen var der lidt Slinger i Valsen, men omsider naaedes Bestemmelsesstedet, hvor der holdtes Tropsmøde omkring Lejrbaalet.

Stærk Tilgang.

I 6. Vesterbro er der en Masse Dreng, der i den senere Tid har meldt sig ind, saaledes at Patruljerne nu er fuldtallige. Paasken blev brugt til Patruljeturnering og Store Bededagsferien til en Patruljeturnering, som Hjortene fortjent vandt.

Brevvekslingen

Jeg ønsker at korrespondere med jævnaldrende Kammerater nede i Danmark. Navn og Adr.:

Harry Rubeksen,
Torsgeta,
Thorshavn,
Færøerne.

Jeg er fra Skotland Sigmund Brestisonars Trop og er 21 Aar gammel.

PARIS

En-Spejder i Paris, Ken Christiansen, 14 Aar, hvis Bedstefader var dansk, vil gerne korrespondere med en dansk Spejder paa fransk eller engelsk. Helst en Spejder paa samme Alder. Skriv paa dansk til:

Fredi Nissels,
9, rue de la Montagne Ste. Geneviève,
Paris 5e.

Landevejen
kræver
Stimulans!

Store **MARIE** og Lille **MARIE**
med Chokolade

strammer op
og giver nye
Kræfter!

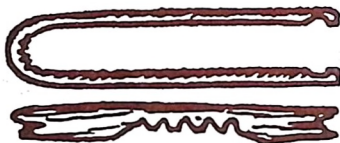
JENSEN & MØLLER ^A/_S

Det er os med Silvertæt-Pakningen!

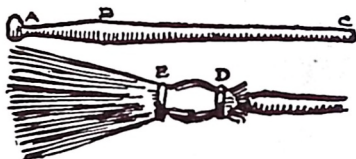
SPEJDESPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITINI

Ildtang

Ildtang kan laves af en Bøgerod eller en anden sejt Rod, der skal være mindst 1 Meter lang og 2 cm tyk. Tynd Roden ud paa Midten, saa at den her kun er 1 cm tyk. Læg saa Midten af Roden om Gløder og bøj Enderne sammen, og Ildtangen er færdig og vil skaane dig for brændte Fingre.

Lejrkost

Lejrkosten hører ogsaa til hver Patruljes Udstyr. Den laves bedst af Birkeris, der bindes til en svær Gren.

Patruljeregnevjrskassen

bør høre til enhver Patruljes Lejrudstyr. Det er en rummelig Kasse, malet i Patruljens Farver og indeholdende: En underholdende Bog med mange Historier til Højtlesning, Tegnepapir, Farveblyanter, Spillekort, Knobgarn og Toven-der, Øvelsesbind m. m. En saadan Kasse kan underholde en Patrulje mangelen en Regnevjrskasse i Lejren, og den maa kun komme frem, naar Regnen skyller ned!

En Leg til Sommerlejren

Stop Tyven, en god gammel Leg, der ikke bør glemmes: Patruljeføreren eller Lejrlederen op-

hænger i Lejrens synlige Midte en rød Klud. Derefter gaar han i Løbet af Dagen rundt og hvisker til samtlige Spejdere: »Der er en Tyv i Lejren«. Til een af Spejderne tilføjer han: »Du er Tyven — Jernbanestationen«. Denne skal da i Løbet af 3 Timer, naar han kan se sit Snit, tage Kluden og bringe den til et Sted ca. 3 km fra Lejren, i dette Tilfælde altsaa Jernbanestationen. Ingen andre kender Tyven eller ved, naar han vil tage Kluden, eller hvor han vil hen. Saa snart Tyveriet opdages, gøres Alarm, alt Lejrarbejde standses og alle søger efter Tyven og søger at fange Tyven, der bærer den røde Klud, hæftet med en Naal paa Ryggen. Naar Tyven Fristedet, har han vundet Legen.

INSERAT

Firmaet *Ilford-Selo Foto A/S* har tilsendt os et Hefte med Selo Optagelser. Billederne er optaget med vidt forskellige Kamera-Typer, kostbare og billige, optaget paa nære og fjerne Breddegrader, ved Dag og ved Nat, og disse detaljerede Billeder viser, hvor alsidig Selo Filmen er.

Ring eller skriv til Firmaet *Ilford-Selo Foto A/S*, Pilestræde 19, K. Central 15020, og bed om et Eksemplar. Firmaet vil gerne sende jer et franko.

Tag med
paa Tur
og i Lejr

MAGGI^S
Bouillon-Terninger

»Isbjørnene« eller Aalsgaarde Søspejdertrop.

I Aalsgaarde, der ligger ved Kysten midt imellem Helsingør og Hornbæk, findes en lille energisk Søspejdertrop. Patruljeføreren for »Isbjørnene« fortæller her lidt om Troppens Liv og Virksomhed:

Troppen blev oprettet den 4. Oktbr. 1937 med 3 Sejl sportsfolk og 3 tidligere Landspejdere, og Skibstømrer, tidligere Landspejder, Warnov Carlsson blev overdraget Ledelsen som Tropsfører.

I Løbet af de 1½ Aar, Troppen har bestaaet, er den vokset til det dobbelte, til 12 Mand; og der er oprettet et Tropsraad paa 4 Mand med Redaktør I. Kieler som Formand.

Arbejdet i Troppen blev straks indrettet som i andre Spejdertroppe med ugentlige Patruljemøder og Tropsture et Par Gange om Maaneden.

Vi er under Frederiksborg Amts Division og har samarbejdet med den og specielt med Hel-

singørtroppene i forskellige Konkurrencer og Turneringer, hvor vi synes vi har klaret os pænt, og har allerede vor Patruljestander (Isbjørnepatruljen) smukt beslaaet med Plader.

Søspejdere fra andre Troppe har vi kun een Gang været i Samarbejde med, nemlig i Fjor, da 3 af os deltog i Samsølejren (Sommeren 1938), hvilket var meget fornøjeligt og udbytterigt.

Vinterarbejdet foregaar som i andre Søspejdertroppe med Tovværks- og Navigationsarbejde ved Siden af Proverne ved Patruljemøderne og Træning i Landspejdersport ved Tropsturene. — Sommerarbejdet lider derimod af Mangel paa Materiel; men vi laaner os dog saavidt muligt frem og har Træningssejlsads med Sejlsbaadene paa Patruljeaftenerne i Stedet for Patruljemøder; Lørdag-Søndag tager Troppen paa Week-end Tur pr. Baad til en nærliggende Lejrplads.

Nu i Sommer faar de fleste af os selvbyggede Kajakker, og vi haaber saa ogsaa med Tiden at faa vor Sejlbaad m. m.

Svend Kieler,
Patruljefører.

Vi skal tilføje, — hvad Patruljeførerens Beskedenhed forbyder ham at fortælle, — at »Isbjørnene« i Fjor kvalificerede sig inden for Divisionen som Nr. 2 til Deltagelse i Landspatruljeturneringer.

Brug SELO i Sol og Skygge!

Sommersolen giver stærkt Lys og dyb Skygge. Vil I derfor være sikre paa smukke Billeder, bør I bruge SELO Film. Den overvinder de stærke Kontraster og tager alle Detaillerne med.

Sommer, Sol og Selo hører sammen!

gen, og nu i Foraaret, da Divisionen holdt Foraarsturnering ved Esrom Sø blev de Nr. 1 af samtlige Patruljer og fik Vindsvinetanden. De vandt baade i Lejrport, hvor de fik højeste Points i alle Grene, og i Turneringsløb. Saa kom ikke og sig, at Søspejdere ikke duer i Land!

Selv om det antagelig er gældende, at en Søspejderpatrulje kan slaa alle Divisionens Landspejderpatruljer ved en Divisionsturnering, haaber jeg, at Søspejderne overalt i Landet vil følge »Isbjørnen« Eksempel — og deltage i Turneringerne. De har ved deres Liv paa Søen erhvervet saa mange Egenskaber af praktisk og — ikke mindst — karaktermæssig Art, at de altid vil

kunne hævde sig i Konkurrence med Landspejdere.

Aalborg Søspejdere.

Søspejderne i Limfjordsbyen har altid været anset som dygtige, lige siden den berømte Langgaard var deres Fører. Nu har de i nogen Tid savnet en Tropsfører, hvilket har medført, at Tropsraadsformanden, Købmand Carlsen maatte spytte i Næverne og tage fat. Dette gjorde han godt nok, men alligevel er alle glade for, at en dygtig, gammel Spejder fra Kong Hans' Trop, Jarl Skipper, har overtaget Ledelsen.

Iøvrigt er Aalborg Søspejdere ved at opføre en ny og meget smuk Station, hvortil Byraadet har givet et Tilskud paa ikke mindre end 5000 Kr. — Stationen bliver indviet den 23. Juli, og det er Troppens Haab, at alle Landets Søspejdertropper vil komme til Aalborg ved denne højtidelige Anledning. Det er Tanken at foretage en større samlet Sejlads i Limfjorden i Tilknytning til Indvielsen.

De københavnske Søspejdere

har for nylig haft Standerhejsning og er med Energi gaaet løs paa Træningen til Prøver og Duelighedstegn. Der er stadig lige saa mange Søspejdere i København som i alle Landets andre Byer tilsammen.

En god Kammerat

er HOHNER Mundharmonikaen, der er let at lære at spille paa. Den bør ikke savnes paa en eneste Tur, da den jager Trætheden bort, letter paa Foden og skaber Stemning og Glæde overalt. Men forlang udtrykkelig i Butikken Verdensmærket

HOHNER

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 6

Juli 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Læs hvad „den gamle Ulv“ siger paa næste Side om at klatre i Træer

Baloo siger paa næste Side nogle kloge Ord bl. a. om at klatre i Træer. Træklatring er en vældig fornøjelig Sport, men naar man ikke er øvet, saa skal man ikke lige med det samme klatre op i de højeste Træer. Du skal være en god Gymnast, smidig og stærk, før du vover dig i Lag med Træerne, og saa skal du kunne kende en raadden Gren fra en frisk og vide, hvor tyk en frisk Gren skal være for at kunne bære dig. Alt dette maa du træne dig i, men ikke højere fra Jorden end at du ikke slaar dig, naar du falder ned.

Den gamle Ulo taler:

Lyt her, oh Ulve!

Kender I Ordet »dumdristig«. Naa, ikke, saa tænk jer engang om, hvad det kan betyde. Det betyder at være dristig paa en dum Maade. Det er godt at være dristig, men det er alt andet end godt at være dumdristig.

Naar I faar dette Nummer af Sp. Mag., skal forhaabentlig mange af jer snart i Lejr. I en Lejr — og for den Sags Skyld ogsaa i Sommerferien — er der Lejlighed til at være dristig, men ogsaa til at være dumdristig. Der kommer en Dreng ud for mange Ting, som han skal være dristig for at give sig i Lag med. Men pas saa

paa, at din Dristighed ikke bliver til Dumdristighed. Der skal f. Eks. Dristighed til for mange Drenge til at lære at svømme, klatre i Træer o. s. v., og kan han overvinde en vis Angst for disse Ting, er det godt. Men den kloge klatrer ikke ud paa de Grene, om hvilke han ved, at de ikke kan lade være med at brække; saa bliver hans Dristighed til Dumdristighed. Ligeledes prøver han ikke paa at svømme, hvor han ikke kan bunde, men tager fat der, hvor det intet gør, at han gaar til Bunds, for han kan hurtigt komme paa Benene igen og faa Hovedet over Vandet. Han er altsaa nok dristig, men ikke dumdristig. Prøv selv at finde nogle Eksempler paa dette. Hvordan var det med Mowgli? Var han dristig eller dumdristig?

God Jagt i Ferien.

Baloo.

(Efter mange Forviklinger er Drengene Kalle, Krølle og Krille blevet Medlemmer af en ny Ulveflokk, ledet af Lærer Aagaard).

6. Hvem bliver Bandefører?

Lundkøbing Flok var nu startet og havde til at begynde med 12 Drenge, som Lærer Aagaard havde travlt med at uddanne til Ømfodsprøven, som ogsaa alle 12 Gutter bestod. Nu skulde Flokken inddeles i 3 Bander: Bjørnebanden, Tigerbanden og Leopardbanden. Lærer Aagaard havde sine Vanskeligheder med at finde de rette Bandeførere, helst vilde han med det samme udnævne Kalle, Krølle og Krille til Førere for de 3 Bander, men det syntes Aagaard var uretfærdigt mod de 9 andre Drenge; saa fandt han paa

at lave en Konkurrence — det skulde være en Enkeltmandskonkurrence med Overraskelse i, der rigtig kunde afsløre de 12 Drenges Egenskaber.

Vi vil nu følge Krølles Gang under Konkurrencen: Starten foregik en Sommermorgen fra Lundkøbings smukke Anlæg. Her læste Lærer Aagaard en Melding op, der lød saadan: »En Dreng ca. 120 cm høj med gult Haar, brune Øjne, Ar paa venstre Underarm; gul Skjorte, grønne Benklæder, brunmelerede Sportsstrømper og hvide Lærredssko er set til Morgen ved Nymølle, 50 m øst for Vestre Ladegaard«. Denne Besked skulde hurtigst muligt gives ved den store Bøg paa Røverbakken ude i Skoven. Krølle pilede afsted, medens han stadig mumlede Meldingen hen for sig. Ved Indgangen til Skoven mødte han en fattig, lurvet Kone med en vældig Portion Brænde i en gammel, udslidt Barnevogn; da Krølle passerede hende, jamrede og stønnede hun, saa Krølle standsede op og spurgte, hvad der var i Vejen. Det viste sig, at den stakkels Kone havde forvredet Foden. — Krølle, der var en god Dreng, tilbød sin Hjælp og tog Konen under Armen og vilde ledsage hende til en Hytte, hun sagde laa i Nærheden. Da Krølle saaledes havde vist sin Villighed til at hjælpe, begyndte den gamle Kone at le og rettede sin »krogede« Ryg. Det viste sig at være Lærer Aagaards Mor, der saaledes var indlagt i Konkurrencen, iført en fattig Kones Klædning. Krølle gjorde fin Ulvehilsen og skyndte sig videre. Snart var han dybt inde i Skoven. En lystig Summen i Luften forraadte en Flyvers Nærværelse; Krølle stirrede efter Flyveren, medens han løb afsted; der lød nogle mærkelige Knald fra Flyvemaskinens Motor — pludselig tav den stille — hvad var nu det? Nu stod Maskinen paa Næsen, den hvirvlede rundt i rasende Fart — nu sprang en Klump ud af Maskinen, en hvid Skærm foldede sig ud og dalede nedefter, bærende paa Flyveren, medens Maskinen i voldsom Fart dumpede ned i Skoven, splintrende et stort Bogetræ, og endelig havnede i en Granskovs naalebedækkede Bund. Der lød et Brag af en Eksplosion kun 25 m fra Krølle; et Flammeskær lyste op mellem splintrede Grantræer. — Skoven var blevet antændt af Benzinen fra den forulykkede Flyvemaskine. For den forfærdede Krølles Øjne dalede nu Flyveren, hængende viljeløst i Faldskærmen, ned mod de brændende Grantræer. Kalle og Krille, der var startet efter Krølle, havde nu indhentet ham; de var jo straks klare over, at denne Ulykke ikke var indlagt i Flokkens Konkurrence, men deres Handlekraft var vaagen; de lagde sig alle tre ned i en Grøft med Vand og lod Ulveuniformen gennemsnuge. — Nu

landede Flyveren mellem Grantræerne, men saa uheldigt, at Skærmen filtrerede sig ind i Grenene og Flyveren selv hang hjælpeløs mellem Stammerne, alt imens Ilden nærmede sig fra neden. Krille, der var den bedste Løber, blev sendt efter Hjælp, medens Krølle, der var dygtig til at klatre, entrede op i Toppen af det Grantræ, der havde grebet Flyverens Faldskærm. Medens Røg og Hede gjorde det uudholdeligt for Krølle, fik han fat i nogle af de Snore, der holdt Flyveren; med sin Dolk fik han disse Snore skaaret over een for een. Flyveren, der nu hang helt nede ved Jorden, var efterhaanden bevidstløs af Røgen — men Kalle fik ham fri, medens Krølle behændig som en Abe klatrede ned til Jorden. Sammen med Kalle slæbte han den forslaaede Flyver bort fra de brændende Graner og ned i

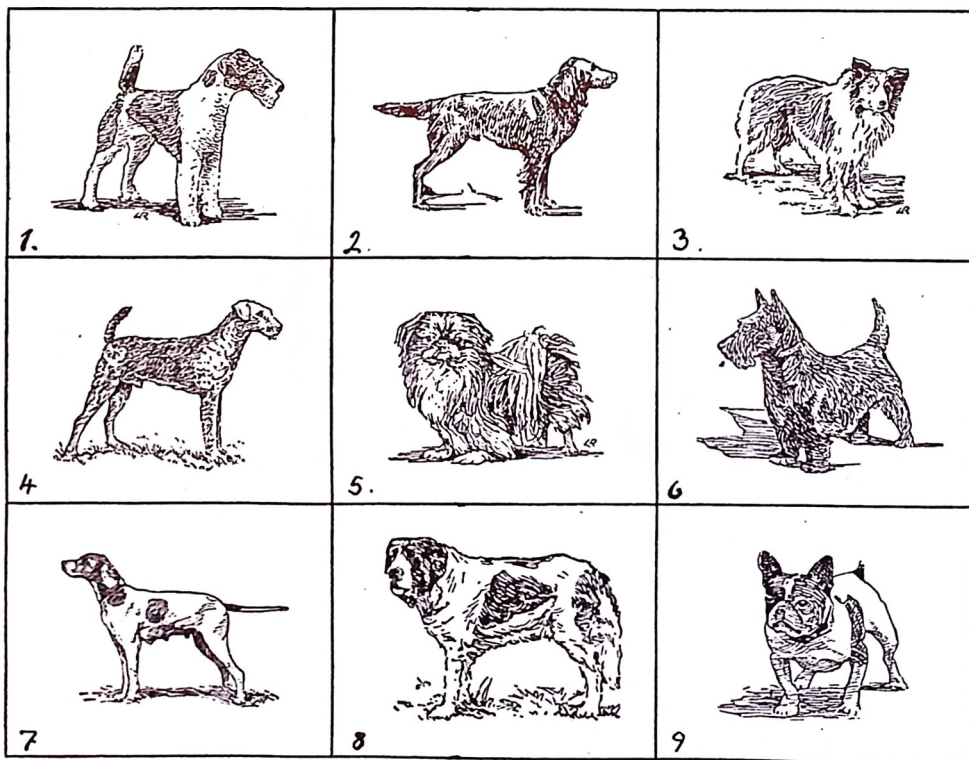
Groften, hvor den arme Mand snart kom til Bevidsthed igen. — Nu blev der levende i Skoven — Biler med Hjælpebandskab og 2 Ambulancer kom tudende — Mandskabet fik snart begrænset Skovbranden. Flyveren, Kalle og Krølle blev kørt paa Hospitalet, de havde alle faaet nogle slemme Brandsaar.

Da Flokfører Aagaard hørte om »De 3 K'ers« raske Handling i Skoven, var han ikke længere i Tvivl om, hvem der var modne til at blive Bandedørere, og det var med god Samvittighed, han udnævnte Kalle til Fører for Bjørnebanden, Krølle for Leopardbanden og Krille for Tigerbanden. —

Men Signalementet for den lyshaarede Dreng — det havde i alt Fald »De tre K'ers« glemt!

(Næste Gang: »Bande-Uvæsenet« begynder!)

Peter Tini.

PRÆMIEKONKURRENCE

Indsend inden 1. September til Redaktionen en Liste over hvad det er for nogle Hunde over disse Linier. 3 gode Drengébøger i Præmie.

Kun Ulve kan deltage.

DET ER GODT MED KRITIK

og jeg vil være glad for gennem Korrespondenterne at faa lidt god saglig Kritik af »Spejdernes Magasin« og »Ulveunge-Avisen«. Der er kommet een Kritik, hvilket egentlig er Anledningen til at jeg skriver dette, og den gaar ud paa, at Fortællingerne i Bladet er ikke lodige nok. Kritikerens mener at enhver kan sætte sig ned og skrive det samme. Nu vil jeg gerne høre Læsernes Mening herom. Er denne Kritik berettiget?

Iøvrigt vil jeg bede Kritikerens om at sætte sig ned og skrive nogle gode Historier, da det er meget svært at skaffe Fortællinger til »Spejdernes Magasin«, idet vi jo, som maaske bekendt, ikke betaler noget Forfatterhonorar, saa han maa altsaa meget undskyldte, det er ikke professionelle Forfattere, der har skrevet Fortællingerne, saa jeg tror gerne at baade han og mange andre kan skrive dem lige saa godt, og een, der vil blive glad for at modtage Manuskripter, det er Redaktøren.

Naa, det er jo ikke netop Tiden til at skrive nu midt om Sommeren, men tænk over det til i Løbet af Efteraaret.

I DETTE NUMMER

ligger et læst Blad i Midten. Som du maaske kan se, er det beregnet til Hjælp for Spejdere og Ulve, der vil agitere for at faa flere Medlemmer i Flok eller Patrulje, eller maaske en Trop vil oprette en ny Patrulje. Benyt jer af dem, men del dem ikke ud til højre og venstre. Find de Dreng omhyggeligt ud, som I kunde tænke jer at faa med i Flokken eller Troppen, og saa giv dem det personligt med et Par venlige Ord. Hvis du, der læser dette, sørger for at aflevere dette Blad til en Dreng, der ikke er Medlem af Korpsen, saa har du i al Fald gjort lidt for at skaffe en anden Dreng de samme Glæder som du selv har ved at være Spejder. Men, — husk først at spørge din Flok- eller Tropsfører, om I har Plads til

flere Dreng i Flokken eller Troppen. Hvis I ikke har det, saa maa I selvfølgelig ikke dele dem ud.

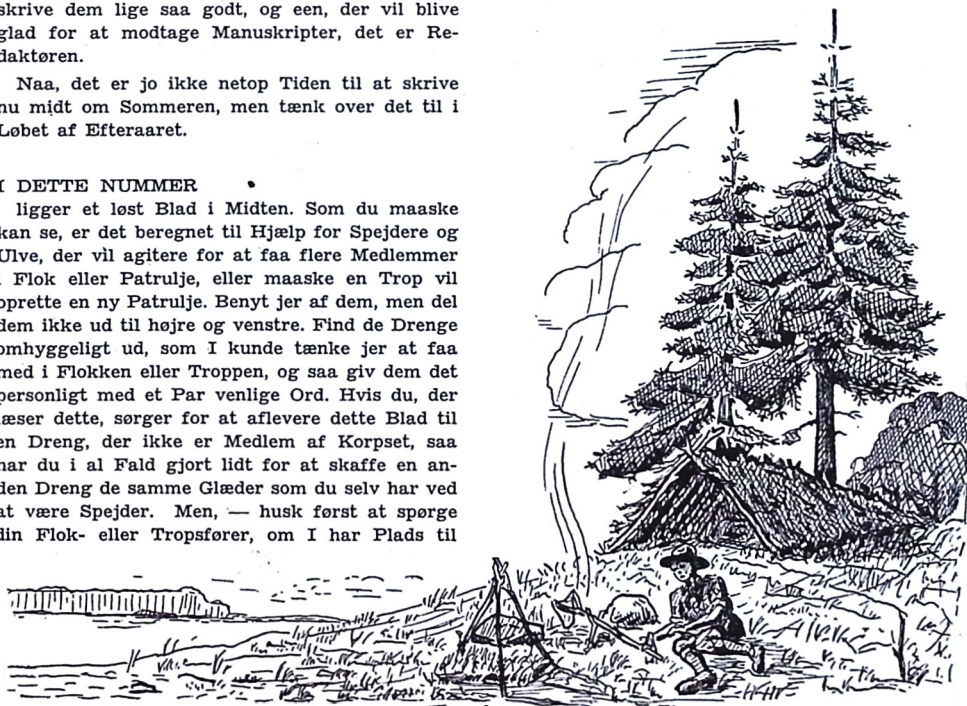
I skal slet ikke lade de Dreng, I giver dem til, faa det Indtryk, at I er forlegne for at faa dem til at komme ind i Troppen, men I skal sørge for at vække deres Lyst til det, saa de selv kommer og er forlegne for at faa Lov til at komme ind. Det skal være en Æressag for en Dreng at faa Lov til at blive optaget i en Ulveflok eller en Spejdertrop.

Det er jo ogsaa en alvorlig Sag for en Dreng at aflægge Ulve- eller Spejderløfte, saa det skal være Dreng, der virkelig er parate til at gaa ind for de samme Ideer, som vi andre, som virkelig bliver Ulve med Hud og Haar og Spejdere med Liv og Sjæl.

Hvis der skulde blive Brug for flere Agitationsblade, end dem, der er indlagt, kan der bestilles flere paa Korpskontoret. Pris: 10 Øre pr. Stk.

SOMMEREN

er en Spejders bedste Aarstid. Jeg vil haabe for jer alle, at I maa kunne komme med i jeres Trops Sommerlejr og at I vil benytte alle jeres

Vi vandrer

alle til

Poul Holm

og forsyner os med

Vandreskjorter

alle Farver med Lynlaas 5.85—7.75

Lagenposer Lgd. 1.90—3.25 2.10—3.50

Vandreshorts

mar. Khaki Kr. 4.25—6.25

Rygsække

med Mejs " 10.75—35.00

Vandresko

10 forsk. Modeller " 15.75—22.75

Regnfrakker " 13.50

Olskindsfrakker " 15.50—23.75

POUL HOLM

SILKEGADE 11 - KBHVN.

TELEFON: 3082 - 13382

10 % ved Forevisning af Medlemskort

øvrige dejlige Fridage til at tage saa meget ud i Naturen som overhovedet muligt. Studer Naturen, tag ud alene eller sammen med en Kammerat, men tag ud som Spejdere, byg en Bivuak, eller hvis I ikke er saa trænede, saa tag i Telt, men tag ud — ud — ud at se nye Steder, nye Mennesker, andre Sædvaner, søg sammen med Spejderkammerater fra andre Byer, husk paa at næste Aar skal vi alle mødes i Korpslejren, saa det gælder om i Aar at udnytte de smaa Lejres Charme i saa høj Grad som muligt.

God Lejr!

Holm
Korpsinstruktør.

Happy end!

Naar du pakker dit Telt sammen efter Sommerferien, saa har forhaabentlig baade det og dets Indbyggere høstet en Masse gode Minder.

Badehaandklæder

den helt rigtige Lejrskvalitet

Hør og Bomuld 2.00, 3 Stk. 5.50

Hans Bach

GI Kongevej 86
Telf. 14031 - 2919

F. Bülow & Co.

Da Bispen blev narret

(Fortsat fra Side 130)

derfra drejede de af og gik mod Sydvest, og nu kom de ind i en Skov. Naar de tog Bindet af Bispen en Gang om Dagen, kunde han ikke orientere sig mere, men han havde jo hele Vejen kastet sine Perler med Mellemrum, og hver Gang han skønnede, at de forandrede Retning, lod han kort efter en Perle falde. Han begyndte snart at blive nervøs, for han havde kun to Rosenkranse tilbage, da de den tredje Aften standsede og holdt Rast i en lille Ranch, der var beliggende i en Kratskov.

Men næste Morgen gjorde Carua ham forstaaeligt, at han ikke behøvede Bindet mere, for nu var de lige ved Maalet, og han blev ikke baa-ret, men gik sammen med indianerne ned ad en Sti, og de kom hurtigt ind i Urskov, men en Urskov med mange Klipper; og han lagde Mærke til, at Klipperne glimtede i gulligt Skær, for der sad sandelig i Stenene Guldaarer paa flere Tommers Tykkelse. Og da de kom ned til Floden, var der en Rydning, hvor Indianerbyen laa, og nede ved selve Floden laa Guldrenseriet.

Han var Gæst hos Hovdingen, hvis Hus var smykket med Totempæle, med ægte Guldringe omkring. Ansigternes Øjne var Guldskummer, Læberne indlagt Guld. Saa meget Guld havde Bispen aldrig i sine Dage set. Ristet Dyrekød blev bragt ham paa Guldbakker. Om Eftermiddagen gik de en Spadseretur ud ad en Sti i Skoven, og paa Vejen laa der smaa Guldstykker, der var ror smaa til, at Indianerne havde taget dem op. Og den gode Biskop var virkelig imponeret, og samtidig godtede han sig ved at vide, at Vejen dertil nu var afmærket.

Om Natten drømte han om Rigdommens Magt, og nu kunde han rigtigt magelig nyde Vejen hjem til Klosteret. Han havde Bindet for Øjnene, indtil han den sidste Morgen vaagnede op oppe ved Ranchen oppe ved Imatāca Bjergene og saa Klosteret der ude i det fjerne, og Carua lod ham hele den sidste Dag være uden Bind for Øjne-ne, saaledes at han i alt Fald vilde kunne finde derop uden Vanskelighed, netop fordi det var den helt forkerte Retning.

Da de kom hjem til Klosteret, hvor han fortalte om den herlige Tur og det enorme Held med at have Rosenkranse nok med til Vejs Ende, besluttede man, at Carua skulde fejres; og det blev et Gæstebud, som var det rige Kloster værdigt, og baade Munkene og Indianerne forsikrede hinanden om gensidig Forstaaelse og Venskab; og de kristnede Indianere blev fejret for at have forstaaet deres Hverv, at slutte dette saa betydende Venskab.

(Forts. næste Side)

Uniformsskjorten

med korte Ærmer
er beregnet til Lejrbrug

og koster i alle Størrelser **5.85**

— den er syet af let eng.
Drilling (Government Dyed)
d. v. s. Sol- og vaskeægte,
og godkendt af Korpset.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 · KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 · 11203

Indianerne forblev paa Klostret Natten over, og da de den næste Morgen forlod Klostret, var det under Udfoldelse af hjertelige Afskedsformer, og de blev ledsaget et Stykke ud af de kristne Indianere. Og da disse skiltes, bad Carua dem bringe Bispen en Gave fra ham. De skulde fortælle ham, at det var noget han havde tabt, og som de vilde levere tilbage til ham, noget, som han, den gejstlige Mand, satte megen Pris paa.

Glæde bragte de kristne Indianere Bispen den-
ne Afskedsgave, som de sikkert mente var Guld-
stykker. Bispen modtog ligeledes Gaven med
stor Glæde, men hans Glæde forvandlede til Ra-
seri og Ærgrelse, da han aabnede Posen. Der laa
nemlig alle de Rosenkransperler, hvormed han
havde afmærket Vejen til Indianernes Rigdom.

John E. Lütchen-Lehn.

Amøberne paa Sommerlejr

(Fortsat fra Side 131)

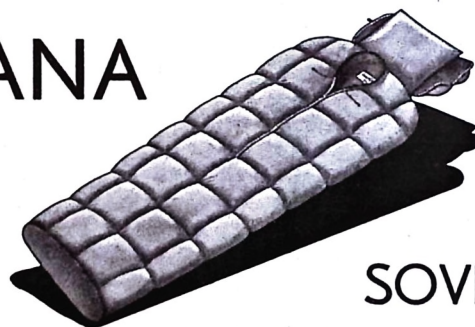
henholdsvis 13 og 13 Aar, skaffe et Kogekar og fylde det med fersk Vand, medens Polle og Ame-
rikaneren, populært kaldet »Kaner« med Tryk
paa sidste Stavelse, skulde rekonisere Terræ-
net omkring Baadebroen, hvor man aftalte, at
mødes Kl. 10.

Naa, lad os først følge Knalle og Pnet paa
deres Vandring efter en Baad. Efter ca. 1 Kvar-
ters Vandring i det hede Sand, naaede de møj-
sommeligt Oasen, en lille Fiskerflække. De sty-
rede straks maalbevidst deres Skridt ned mod
Havnen. Her var en Klynge fuldbefarne samlede,
og hen mod disse skred de to gæve fra Dillerup.
Midt i Klyngen stod et gammelt Fiskerstik, der
nok kunde se ud til at være Selvejer, til ham
henvendte Pnet sig, efter dybt Buk, med følgen-
de varme Ord: »Hm, hm, hø, hø, hm, undskyld,
hm.« Knalle fnisede. »Hold Mund, din —!« hvis-
lede Pnet mellem Stødtænderne, eller du faar
saadan en i »Kuplen«, saa at du med et mildt
Ord hensvæver i den saakaldte atmosfæriske
Verden. »Undskyld,« stammede han videre. Knalle
fniser, den fuldbefarne vender Skraaen og kaster
et dødt Blik hen paa Pnet. »Godaw,« siger han.
Pnet rødmer. Knalle ind fra venstre.

»De har vel ikke en Baad,« lyder det frejdigt
fra ham. »Jow, jow, det haar a da, men haar a
itte Low te' det?« svarer Skipperen lakonisk,
hvorpaa Knalle opgivende retirerer. Ud til højre.
Pnet, der igen er Dagens saakaldte Mand, sam-
ler sig sammen og faar endelig fremskikket sit
Ønske om Lånet af en Baad, og sammen med
de to Spejdere vandrer hele Slænget af, ned mod
Havnen for at besigtige Baaden før Lejemaa-

Den rigtige Sovepose — med lukkede Skuldre

DANA

SOVEPOSE

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet
med Halvdun. — Løvrigt udført
som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Be-
skytter mod Kulde og Fugtighed.

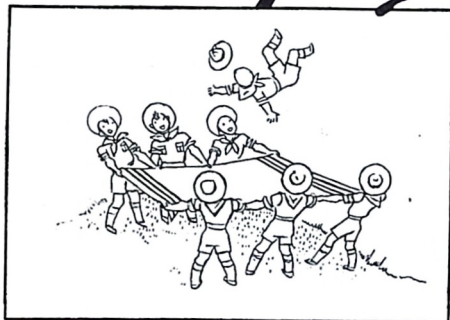
Forhandles af Sports- og Manufakturforretninger samt Spejderkorpsets officielle Depot.

let skulde indgaas. Paa Vejen derned spørger Pnet dernæst forsigtigt om, hvor meget det koster at laane »Fuldriggeren«, men Skipperen la'r sig ikke dupere af nogle sølle Byboere; han siger stille og tankefuldt: »Hvis a'et itte er at generere den unge Sjentlemand, saa er Kutteren der ellers en Fregat, ha. ha, men æh — ska' vi sige 20 Kr., saa er'et hvis saamænd billigt sluppen.«

»20 Kr.« stønner Pnet, »Vand, Vand, næh, næh, en Tilap, min Herre, saa har De vist faaet nok for denne Gang.« Efter et lille sindsoprivende Haandgemæng, lykkes det endelig Pnet at faa Skipperen til at laane sig Fregatten, der iøvrigt hed »Sofus III«, for en Ti'er. Dernæst kom det mere spændende, nemlig at føre »Sofus« til Baadebroen ved Lejren. Som en gammel fuldbefaren jumpede Knalle straks ned i Skuden og satte sig ved Roret, men et »pst væk« fra Pnet, fik ham omgaende til at fjerne sig. Hvorefter Pnet med Værdighed satte sig ved »Pinden« og med Kaptajnsstemme brolede til den »fjantede Underskibsdreng« om at rubbe sig lidt med Fortøjningerne og se at faa Skuden læns (Pnet troede, at det lød flot, naar han sagde »læns«). Skipperen grinede. Endelig efter farefulde En-

tringer og nærvæd i Vandet falde - Hændelser lykkedes det dog Knalle at løse »Knobberne« og med en elegant Haandbevægelse at støde »Sofus« fra Land. Dernæst gjaldt det om at finde Vej gennem Mylderet af de andre Skibe, og hverken værre eller bedre lykkedes det vor Ven Pnet at rende paa en bredbovet »Madam«, der laa og soled sig, hvilket resulterede i, at en beskægget Skipper med Ørenringe og Shagpipe kom farende op som en vis Mand var i Halen paa ham, og spurgte, om hvad Pokker Meningen var. »Den er god nok,« svarede Knalle nok saa frækt, men han dukkede sig alligevel bag Rælingen for at undgaa et drøbende Blik og en alenlang Række Eder. Naa, never mind (Shakespeare), ud naaede de da, selv om adskillige mindre fine Ord og Formaninger hagiede ned over de stakkels Dillerup'ere, der yderligere maatte finde sig i den Tort, at se Skipperen fra »Sofus III« og hans Slæng staa og skrupgrine af dem. Dog dette var det mindste af det hele, værre blev det, da de kom udenfor Havnen, ud i Bølgegangen. Et Vindstød greb i det samme fat i Sejlet, saa at det flagrede fra den ene Side til den anden. »Hej, for Søren, Knalle, se at komme op og faa bjerget Kluden, inden hun ri-

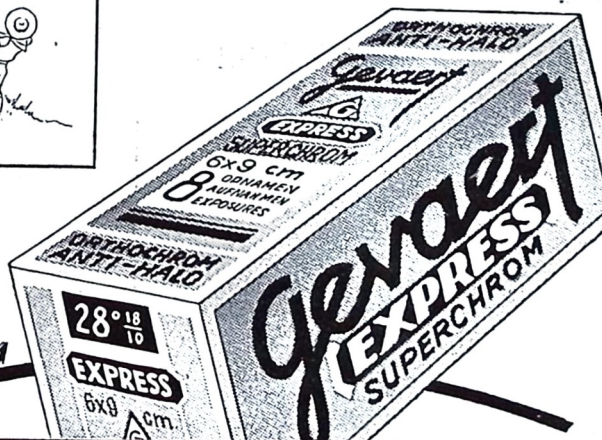
Pludselig...

Den lynhurtige Film

trak Kammeraterne til, og lille Holger fløj op i Luffen i et mægtigt Himmelspræt. En komisk Oplevelse i en herlig Ferielejr fanget med

Gevaert — den lynhurtige Film

ver Masten overbord. Kom nu—u—u—u,« raabte Pnet, ude af sig selv af Rædsel, for Skuden gængede som Rutchebanen paa Dyrehavsbakken. Men — Knalle var og blev borte. Nede i Agterstavnen under et Skylight havde han fundet noget, der lignede en Motor, og med sin medfødte Nysgerrighed *maatte* han jo se, hvad dette var, og stod nu allerede indsmurt i Olie fra Taa til Top som en bedre Spritneger, og var langt inde i Maskinens Mysterier. Han havde nemlig opdaget, at naar man drejede paa et Haandsving, saa sagde Motoren »Tøf-Tøf«, og det morede hans barnlige Sjæl. Nu skulde han jo se, hvad det

var, der sagde »Tøf-Tøf«, og derfor havde han proppet hele Hovedet ind i Maskinen, men i det samme sagde Maskinen »Tøf-Tøf« igen, — to Stempler gled ned paa hver Side af hans Hoved og blev staaende. Næh, som han skreg, han hvi-nede som en stukken Pindgris og hylede som Sirenen der hjemme paa »Dillerup Dampbageri«, men lige meget hjalp det, han *sad* fast og kunde derfor ikke saa godt komme sin næsten lige saa ilde farne Patruljekammerat til Hjælp. Nu sad de kønt i det. Pnet sad i Agterstavnen med Øjne stive af Rædsel og *maatte* hvert Øjeblik og saa igen slippe Rorpinden for at lægge sig »dæk«, fordi Bommen med Sejlet kurede fra den ene Side af Baaden til den anden, og nede i Maskinen sad Knalle fast og skreg. Hvad var at gøre? Baaden sigsakkede ud og ind i Sejllobet, saa Kostene dansede forbi, og Kølen flere Gange var i faretruende Nærhed af den knaldhaarde Klippegrund. Dog, Pnet var ikke tabt bag en Vogn, han surrede »Pinden« fast med et Stykke Lakrids, som han tilfældigvis havde i Lommen, og skred forud for at se, hvor Knalle var henne. Men saa opfangede hans Øren et hjerteskræende Skrig, som man kunde tro stammede fra en Sabelsluger, der har faaet Hikke. Han standsede brat op, satte en Raaber for Ørerne og konstaterede ved Hjælp af et Kompas og »Spejdernes Sangbog« at det var Knalles bekendte Skrig i A-Dur og at de synes at stamme fra S. t. S. Ø-lig Retning. Stadigvæk ved Hjælp af Lodskud og Waterpasset fandt han endelig ned til den i Nød stedte Knalle.

Hvilket Syn mødte ham ikke her. Over 25 forskellige Slags Olie- og Malerdunde laa spredt omkring eller svævede rundt i Lokalet, forarsaget af Knalles vildt sprællende Ben. Af Knalle kunde man kun se Underkroppen og de omtalte Ben, der svingede som et Par Møllevinger i Orkan.

»Saa hold dog op med det Skrigeri, Mand, der er jo ikke noget at skrike for. Nu kommer Farmand jo og hjælper dig; men sig mig, hva' er der egentlig i Vejen, siden du skri'er saadan?«

»Idiot,« hvædede Knalle — hvorpaa Pnet bukkede, saa Haaret dypede i Olien, og svarede: »Pnet Severinsen, født 30.—6.—39, Algade 97, Dillerup, hvormed kan jeg være til Tjeneste, Herr.«

Nu havde »Amøberne« besluttet, at naar de satte »slet« foran deres Patruljeraab »ingenting«, saa betød det, at de var i Nød og at Hjælp behøvedes omgaaende. Derfor raabte Knalle: »Slet ingenting — slet ingenting!«

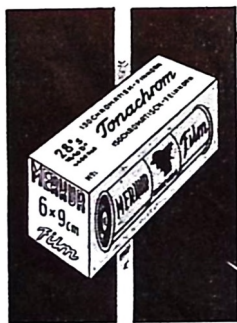
I Øjeblikkets Virvar glemte Pnet Aftalen om Nødraabet, grinede fjoget over hele Femøren og sagde: »Naa, naar den ædle Herre ikke ønsker

INSERAT

Et gammelt Firma med rige Erfaringer begyndte i 1938 paa en ny dansk Industri: Fremstilling af Amateur Film.

Det lykkedes over al Forventning, og Filmen i Forbindelse med Firmaets kendte Foto Papirer udgør en virkelig imponerende Industri, der forhaabentlig vil vokse sig sund og stærk ved de danske Amateurfotografers Hjælp,

Filmen fremstilles i København Valby af »Merkur-Foto« I/S. (Herr J. & A. Heegaard-Poulsen).

**Bedste
Tips**

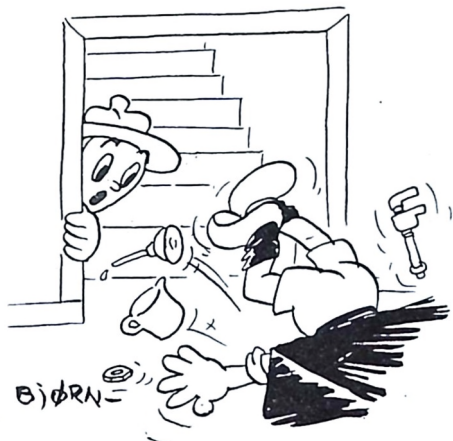
til Foto Knips

er den danske

Merkur Film
Tonachrom

Faas
overalt

og saa Capox Papir
til Aftryk

min ringe Hjælp, tillader jeg mig at trække mig tilbage. Ha, ha, ha!»

»Saa hjælp mig dog,« hvinede Knalle med hysterisk Jomfrustemme. »Ser du ikke, at mit Hoved er kommet i Klemme — din kæmpestore- edderdumme Idiotaspirant!«

»Hovede,« sagde Pnet tørt, »du mener vel ikke, at den paa din usle Krop siddende geleagtige Klump, hvorpaa Ørerne sidder fast, er kommet i Klemme. Ha, ha, ha!« Pludselig Tavshed. »Hør, din lille Polyp. Hva' var'et forresten du benævende mig før, — vil Mors lille Knalle ud af Klemmen, hva? Ta'r du ikke skyndsomst dit fæle Ord i dig selv igen, saa kan du faa Lov at blive siddende.»

»Jo, jo, ta' mig ud, saa skal jeg paa mine grædende Knæ be' dig om Forladelse,« hylede Knalle. »Men skynd dig, inden Geleen bli'r til Suppe.«

»Naa, naa, ta'en med Ro,« drøvede Pnet, »saa kommer jeg.«

Efter mange forgæves Forsøg fik han endelig bugseret Knalle ud af Maskinen, hvorpaa begge begav sig op paa Dækket for at navigere.

»Hvor i al hele Verden er Vrovleholm blevet af,« snovlede Knalle aandsfraværende.

»Ja, efter mine Beregninger ka' det se ud til, at den er blevet væk,« replicerede Pnet.

»Hva' Soren, vi er vel ikke kommet ud i Kattegat?«

»Det ku' næsten se saadan ud,« svarede Knalle. — Men nej, Gutterne tog vældigt fejl, det var bare de taarnhøje Bølger, der forvirrede deres Begreber. Vrovleholm var ikke væk, bare skjult af Bølgerne. Det ka' nok være at Baaden gik. Op og ned til højre og til venstre, — undskyld Styrbord og Bagbord. Sekskanten, eller hvad det

nu er den hedder, klirrede, saa Waterpasnaalen rendte rundt som Lykkehjulet i Tivoli. Det kan nok være, at der var Rumsteren i Skroget, for imedens Knalle og Pnet havde været nedenbords i Maskinen, havde »Sofus« sejlet sin egen Sø, og havde rundet Pynten ved »Kammeren« og var kommet ud i det farlige Vand ved »Kammershus Ruiner.

»Saa til Søs, hvordan Soren faar vi »Sofus« bugseret ind i Dødvande, han svupper jo som en Kanin i Regnvej,« raabte Knalle og vred sin Skjorte, der var blevet »drivasksjaskhammersende« møjvaad af Skvættet, der slog ind over »Sofus«'es Forstavn.

»Bare rolig,« svarede Pnet. »Vi hejser et »Nødssignal«, saa kommer der nok nogen og hjælper os. Af med Klunset, saa hejser vi det op i Lasten, saa ved Folk da, der ser det, at der er noget galt, ikke?«

Naa, som sagt saa gjort. Klunset kom af, og fem Minutter efter svævede de gæves Rustninger oppe i Masten, Knalle havde endda ofret sine Sko og sin Hat og pillet Snørebaandene ud af begge, da han mente, at de jo osse flagrede en lille Smule. — Det varede heller ikke længe, inden der kom Hjælp, for inde paa Bredden havde Polle og Kaner, der skulde recognoscere Terræ-

(Fortsættes Side 149)

SUCCEES
CHOCOLADE

den fladeste Fokostykke

A/S GALLE & JESSEN

Sol, Sommer og Saltvand

Disse tre Ord sammenfatter et Begreb, som enhver rask Dreng er dus med. Vi gaar en hel lang graa og kedsommelig Vinter og længes mod den Tid, hvor Solen skinner, Bierne summer, Lærken slaar under den blaa Himmel og Gulspurven fløjter sin vemodige ensformige Melodi fra Telefontraadene ud i den varmedirrende Luft.

Saadan en Sommerdag, hvor alt lever, alt staar i sin skønneste Pragt, finder os Spejdere ude i Naturen, paa Lejr ved een af Danmarks Kyster, hvor vi lever i vort eget lille Samfund.

Vi har vort Arbejde fordelt mellem os, ganske som i det store Samfund, der hedder Danmark. Een skaffer Mæden, een fører Regnskab, een har Ordenstjeneste, een henter Vand o. s. v., saa alle i Patruljen har noget at gøre til det fælles bedste.

Vi lærer her i Sommerlejren, at vi Mennesker

intet kan opnaa uden Samarbejde. Vi oplever Kammeratskabet.

Sommerlejren er den allerbedste Tid, vi har, til at lære hinandens gode og daarlige Egenskaber at kende. Saa er det, vi skal glæde os over de gode Egenskaber, vi opdager, Kammeraterne har, og de daarlige Egenskaber, vi opdager hos de andre, skal vi gaa let hen over. Vi har sikkert noget af det samme i os selv, saa lad os hellere begynde med at gøre os selv bedre, før vi begynder at rette paa andre.

De lykkelige Spejdere, der kommer i Sommerlejr sammen med alle deres Patruljekammerater, de faar Lejlighed til at opleve Patruljen fungere i Praksis.

Ja, Patruljen maa være fuldtallig, naar den drager i Sommerlejr, for hvis den skal faa noget rigtigt ud af den kommende Vinters Arbejde, er det nødvendigt, at Spejderne kender hinanden fra

Godt Lys

til Cyklen, Stavlygten og Lommelygten!

OSRAM

Sommerlejren, at de har fælles Oplevelser at mindes, kort sagt, at de føler sig fast knyttet til hinanden. Kun en Sommerlejr kan knytte en Patrulje rigtigt sammen.

Det er sagt saa mange Gange, at Sommerlejren er Spejderlivets Kulmination. Det passer ogsaa. I vil selv indrømme det, naar vi en stille Sommeraften sidder omkring Lejrbaalet.

Alt er ganske roligt, kun Gnisterne futter lidt en Gang imellem; i det fjerne goer en Hund, saa det giver Genlyd mod Skovbrynet. Vandet i Strandkanten faar de smaa Rullesten til at rasle frem og tilbage i jævne, regelmæssige Pulsslag, over os flyver et Par Vildænder med Flojt i Vin- gesuset. Kammeraternes Ansigter er alvorlige, hver tænker sit.

»Der har Drengen drømt sin Fremtid og den unge sat sit Maal.«

Eller om Morgenens, naar vi splitterne efter Morgengymnastikken styrter os ud i Havets forfriskende Bolger, eller senere paa Dagen ruller os i en forrygende Tæveøvelse; Vandreture, Patruljekonkurrencer, Middagshvil i solstegte Klitter, Bygger og Blæst, der faar Kinden til at blusse af Sundhed. Idræt, Haandbold, Fodbold — Dage fyldt med Oplevelser — det er Sommerlejr — det er Liv!

George.

Her er Foto-Belysningstabellen for Juli

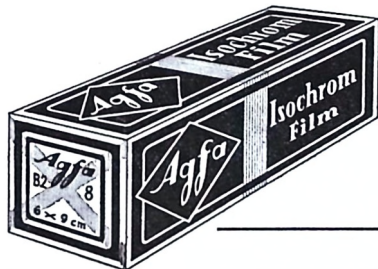
I Juli belyser vi med Agfa Isochrom-Materiale 18/10° DIN ved Solskin i Tiden fra Kl. 6—19:

Motiv	Blende	Belysningstid (Sek.)	Filler
Aabent Landskab	8—9	1/100	lyst
	11—12,5	1/50	lyst
Landskab med Forgrund	8—9	1/50	
	11—12,5	1/25	
Brede Gader — lyse Omgivelser	8—9	1/50	
	11—12,5	1/25	
Personer eller Grupper i det Fri	5,6—6,3	1/50	lyst
	8—9	1/25	lyst
Portræt Optagelser i det fri	4—4,5	1/50	lyst
	5,6—6,3	1/25	lyst

Mangler Sollyset, saa belyser vi dobbelt saa længe eller tager en Blende større — det samme gælder for Tiden før Kl. 6 og efter Kl. 18 (ved Solskin). Midt paa Dagen og tre Timer før og efter kan vi ved alle Optagelser bruge et lyst Gul-Filter eller benytte en Blende mindre, uden at maatte belyse længere end angivet.

Her er Filmen til al Slags Vejr -

Agfa Isochrom

Køb Kameraet paa Konto hos _____

FOTO
Magasinet
FREDERIKSBORGGADE 7

VORE HYTTER

3.

„Bakkehuset“

Afdelingens Navn: 1. Braaskov Trop.

Husets Navn: »Bakkehuset«.

Husets Indvielsesdato: 1. Septbr. 1925.

Hvorledes Byggemidler er fremskaffet: Stats-Ungdomshjemmet »Braaskovgaard« opførte Hu-

SCHIØNNING & ARVÉ

KNAGENDE STÆRKE

1939

DANMARKS BEDSTE
Cykleqummi

set, hvorefter det som en Gave blev overladt til Troppen.

Husets Byggemaade: Materialerne er fremskaffet ved Køb og Nedbrydning af et Bindingsværkshus, og samme Byggemaade er benyttet ved »Bakkehuset«s Opførelse. Gulvet er af gule, brændte Mursten, ligeledes er Væggene Sten, medens Tækningen er udført med Straa.

Byggearbejdet har Elever fra Stats-Ungdomshjemmet udført i deres Fritid.

Husets Beliggenhed:

»Bakkehuset« ligger i et større Bakkedrag, som kaldes Urlev Bakker og ca. 2 km i vestlig Retning fra Braaskov.

Husets Indretning:

»Bakkehuset« er delt i et lille Rum, som bruges til Køkken, og i hvilket der er opstillet Komfur, og et større Rum, der bruges som Opholdsstue og hvor der er Bord og Bænke.

Husets Benyttelse:

»Bakkehuset« benyttes som Weekend-Hytte, men ikke som Tropslokale.

Vedligeholdelsesomkostninger: Stats-Ungdomshjemmet erholder alle Udgifter til Vedligeholdelse af »Bakkehuset«.

Amøberne paa Sommerlejr

(Fortsat fra Side 145)

net omkring Baadebroen, faaet Øje paa »Sofus« og set Spejderkludene i Masten. Omgaaende smed de Tojet og soppede ud i Vandet for at komme ud til de nødstedte Dillerup'ere. Længe varede det heller ikke for de naaede ud til Baaden.

»Hiv o høj, i Gopler!« glanede de i Kor. »Hit med en Trosse, saa vi kan komme ombord.«

Trossen kom, og snart stod de to saa gæve Vandmænd oppe paa Dækket hos Knalle og Pnet.

»Hvad i al Vicevæerten er det, I har lavet?« drøvede Kaner, medens Tyggesaksene gik op og ned i det svuppende Wrigley. »Why have you hejst alle Kludene up in the mast?« svuppede han videre paa fejlfrit Amerikansk. »People tro jo, at I holder Klat- eller Stovask. Ha, ha, ha,« grinede han pludseligen, »har I osse skuret Snørebaand?« Han havde nemmerligen faaet Øje paa Knalles Snørebaand, der hang og flagrede fra Mesanmasten(?). »But, sig mig hva' er der egentligen i Vejen, siden I har hisset »Sækkene« op i Granerne?«

Saa traadte Pnet frem: »Sig mig din Lektiesut, kommer det egentlig dig ved?«

»Næh, nò, no, naj — det gor'et jo egentligen ikke, men — — —«

»Naa, paa med Vanten, Gutter. 'Peer Nilen har trukket sin Jolle paa Land, didelum, didelum dej' — sang han med rosenød Stemme, »og nu ska' vi vist til at gøre det samme.«

Kaner slap Linen med Kludene, saa Sko, Strømper og Skjorter raslede ned over de kæmpende, og Polle slap Sejlet, saa at det med et Smeld blafrede ud for Vinden og raslede frem og tilbage. Sikken et Virvar, nogle Dreng, paa-klædte Dreng, vaade Dreng, tørre Dreng, Sko, Strømper, Sejl og Hatte hvirvlede rundt mellem hinanden, men omsider lykkedes det dog Pnet med sin overformyndige Stemme at stoppe Legen og bringe Ro og Orden paa sin Skude. Pnet satte sig ved Roret, Knalle fik Skoderne, og Polle og Kaner ryddede op i Virvaret. Med slikker Haand styredes (roredes?) »Sofus« ind mod Baadebroen for at hente Knold og Tot samt Suttan og Erik. Disse stod allerede ved Baadebroen, Suttan og Erik med »Søslangen« (Ministerpølsen) og »Told og Knot« med et tomt osse Kogekar, da de havde tabt Vandet, der ifølge Inertiens Lov skulde have være blevet i Kareten.

»Sofus« kom i stejl Glidflugt ind til Broen, styret af Pnets sikre Haand i Haand, og lagde til med en elegant Vending.

»Naa, Amøber, har I Proveretianten?«

»Ja,« svarede Told og Knot i øm Forvirring.

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigssens

Kun rigtig med dette
Varemærke

Cosmossalt

i den praktiske og
hygiejniske Drysse-
daase

25 Øre i Butikerne

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
gøre dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S LAKRIDS KONFEKT

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

„Koger det Vand ikke snart!“

Den fineste Mælk og Fløde leverer
Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk
 stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
 staet Tuberkulinproven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
 eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

Nu er der 5 Slags
Toms PORØSE
KORAL
 Stor 25 ØRE
 Chokolade
 MOKKA, NØDDE, FLØDE
 LET BITTER, ORANGE

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn
 Spejdertrommer
 Landsknægttrommer
 Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
 Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Benyt

**Slangerup-
 Banen**

til Sommerens Udflugter

»vi har — uhu, uhu« — salte Taarer »tabt Ko-o-ge-kar-ret med Spritten i — uhu, uhu!« Dryp — dryp!

»Naa, det har I, naa ja, ja.« Pnet lod sit ømme Hjertes Streng røre (frit efter Schack Petersen Shakespeares), og trøstede de to Tvillinger saa godt han kunde. »Det er der jo ikke noget at gøre ved, hm, hm, men — Søsangel al la carter det ska' vi da ha' ikke?«

»Jo,« svarede Suttén med et Grin, »den er her,« hvorpaa han med en meget sigende Mine trak en hel Meter Pølse op af Lommen, godt indsmurt i Lommeuld.

»Aa, Hjælp, jeg besvimer,« hvinede Pnet, »er det Pølsen, den er jo raa, aah, aah.«

»Ja, men det kan da ikke gøre noget,« mente Suttén.

Erik tav.

»Vi kan da godt spise den for det; se bare her.«

Drama: 32 smaa Musetænder i Pølsen. — En Salve fra Pnet. — Suttén vræler.

»Naa, nu har vi gjort vores Pligt og skaffet en Baad herved uden Vrøvl, og saa kan I ikke engang hente noget Vand og noget Pølse, uden at gøre det forkert, uha, uha. Gamle Dannevang maa sig forbarme, naar den ser saadan nogle sydvestandalusiske Æggekusere, uha, uha, uha! — Naa, ikke græde over spildt Vand og Pølse. Op i Baaden, saa vi kan se at rulle afsted.«

Som savt, sa gjordt (tg.). Tramp paa Baadebroen og saa op i »Sofus«. Pnet griber Roret, svinger det ud, saa at de lægger smukt og øndigt fra.

Men nej. Langt skulde de ikke komme.

Imedens Pnet har sat sig ved Roret, er »Suttén« kommet paa gale Veje; han har opdaget, at der sidder en lille bitte Prop i Bunden af »Sofus« og var i Gang med at trække den op, for at se, hvad der var neden under. Pnet opdager ham, slipper Rattet, »Sofus« drejer mod Land, og inden Pnet kan forhindre det, sidder »Suttén« hylende af fuld Hals med »Ministeren« i Haanden paa Toppen af en mægtig Vandsøjle, medens »Sofus« langsomt lægger sig til Hvile paa ½ Favns Vand. Tableau.

8 vaade, slukerede Mand vader i Land, modtaget af 1ste Dillerups Latterkor — den var fæl! Gogge var streng, ubønhørlig streng, »op og faa tørt paa, Pnet bliver her!« — Og saa Valsetakt.

Pnet ser med brødebetyngede Øjne paa sin

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11.636 - Kbhvn.

kære Gogge. »Søren's ogsaa, at Troppen skulde komme lige i det kritiske Øjeblik.«

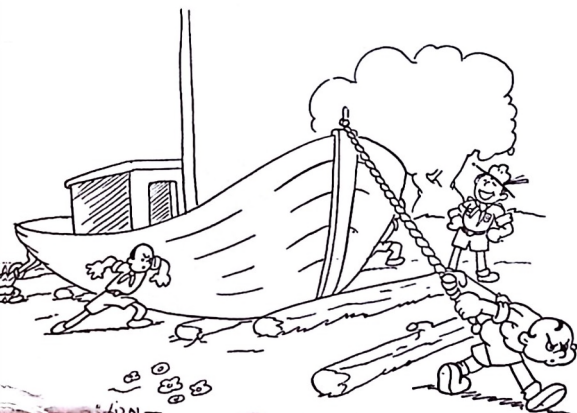
Naa, efter Charleston'en gav Gogge Besked paa, at Baaden skulde afleveres, og Pnet glæder sig til endnu en Sejlstur; men no., og atter no!! Baaden skal over Land — uhu, — og til langt ud paa Natten maatte »Amøberne« ved Hjælp af Duncrafte og Løftestænger slæbe »Sofus« over Land, forbi »Kammershus« Ruiner og svedddrypende under Kammeraternes vilde Jubel vaklede »Amøberne« til Køjs, og hvad havde de faaet ud af det hele: *Ingenting!*

— — — Og, kære Læser, tror du det hele er Løgn, saa spørg Forfatteren, han har selv oplevet det, men jeg kender ham ikke!!

Moral:

»Sofus« Sejlads gik lidt paa skraa, gik over Klipper og Skær
Gør aldrig noget, du ikke maa;
paa Duncraft maa hjem du det bær'.

Bovs.

Ja - men
Jrmas Kaffe
smager bedst

Friskbrændt paa egne moderne Brænderier.

Carl Schepter, Kbhvn. Etbl. 1895.

Egen Import

ASSURANCE-COMPAGNIET
BALTICA
Bredgade 42 - Cent. 4058
Afdelingskontorer overalt i Danmark

*der har vi
forsikret*

Højt Humør —

og saa ud til Spejder-
livets glade og
spændende Dage

Fra Top til Taa skal hele
Udstyret være i Orden —
og da er det ikke mindst
af Vigtighed at have stær-
ke og vandtætte Saaler.
Enhver rask Spejder ved da
ogsaa at det er Saaler af
BJØRNELÆDER —

det kendte danske chrom-
garvede og imprægnerede
Saalelæder han skal have —
saavel naar der skal anska-
fes nye Sko som naar disse
skal forsaales.

Bjørnelæder

CHROMGARVET
IMPRÆGNERET SAALELÆDER

Kun ægte, naar
Saalerne er
stemplet med
Isbjørne-Mærket